

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 501/2013

z dnia 29 maja 2013 r.

rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 990/2011 na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz rowerów wysyłanych z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 13,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej („Komisji”) przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Obowiązujące środki

(1) Rozporządzeniem (EWG) nr 2474/93⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 30,6 % na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”). W następstwie dochodzenia w sprawie obchodzenia środków przeprowadzonego zgodnie z art. 13 rozporządzenia podstawowego rozporządzeniem Rady (WE) nr 71/97⁽³⁾ wspomniane cło zostało rozszerzone na przywóz niektórych części rowerowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej. Ponadto postanowiono ustanowić „system zwolnień” na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Szczegóły tego systemu przedstawiono w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 88/97⁽⁴⁾.

(2) W następstwie przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Rada, rozporządzeniem (WE) nr 1524/2000⁽⁵⁾, zdecydowała, że wspomniane powyżej środki powinny zostać utrzymane.

(3) W następstwie przeglądu okresowego przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, Rada, rozporządzeniem (WE) nr 1095/2005⁽⁶⁾, podwyższyła stawkę obowiązującego cła antydumpingowego do 48,5 %.

(4) W październiku 2011 r. w następstwie przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Rada, rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 990/2011⁽⁷⁾, zdecydowała, że wspomniane powyżej środki powinny zostać utrzymane („obowiązujące środki”).

(5) W marcu 2012 r. Komisja ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁸⁾ wszczęcie przeglądu okresowego środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu do Unii rowerów pochodzących z ChRL, na podstawie art. 11 ust. 3 oraz art. 13 ust. 4 antydumpingowego rozporządzenia podstawowego.

(6) W maju 2013 r. Rada, rozporządzeniem (UE) nr 502/2013⁽⁹⁾, zmieniła rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 990/2011 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 228 z 9.9.1993, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 16 z 18.1.1997, s. 55.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.1997, s. 17.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 175 z 14.7.2000, s. 39.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 183 z 14.7.2005, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 261 z 6.10.2011, s. 2.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 71 z 9.3.2012, s. 10.

⁽⁹⁾ Zob. s. 17 niniejszego Dziennika Urzędowego.

- (7) W kwietniu 2012 r. Komisja ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽¹⁾ wszczęcie postępowania antysubsydyjnego w odniesieniu do przywozu do Unii rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na podstawie art. 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r.⁽²⁾
- (8) W listopadzie 2012 r. Komisja ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾, że ustalenia obecnego dochodzenia mogą być wykorzystane w dochodzeniu antysubsydyjnym, o którym mowa w motywie 7 powyżej.
- (9) W maju 2013 r. Komisja, decyzją 2013/227/UE⁽⁴⁾, zakończyła postępowanie antysubsydyjne, o którym mowa w motywie 7 powyżej, bez nałożenia środków.

1.2. Wniosek

- (10) W dniu 14 sierpnia 2012 r. Komisja otrzymała złożony na podstawie art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego wniosek o zbadanie możliwości obchodzenia środków antydumpingowych nałożonych na przywóz rowerów pochodzących z ChRL oraz o poddanie rejestracji przywozu rowerów wysyłanych z Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji.
- (11) Wniosek został złożony przez Europejskie Stowarzyszenie Producentów Rowerów (EBMA) w imieniu In Cycles – Montagem e Comercio de Bicicletas, Lda, S.C., EUROSPORT DHS SA oraz MAXCOM Ltd., trzech unijnych producentów rowerów.

1.3. Wszczęcie postępowania

- (12) Po konsultacji z Komitetem Doradczym i ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody *prima facie* uzasadniające wszczęcie dochodzenia na podstawie art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja podjęła decyzję o zbadaniu możliwości obchodzenia środków antydumpingowych nałożonych na przywóz rowerów pochodzących z ChRL oraz o poddaniu rejestracji przywozu rowerów wysyłanych z Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji.
- (13) Dochodzenie wszczęto w dniu 25 września 2012 r. rozporządzeniem Komisji (UE) nr 875/2012⁽⁵⁾ („rozporządzenie wszczynające”).

- (14) Dowody *prima facie*, którymi Komisja dysponowała, wskazywały na znaczącą zmianę w strukturze handlu w zakresie wywozu z ChRL, Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji do Unii w wyniku podwyższenia cła antydumpingowego na przywóz produktu objętego postępowaniem w drodze rozporządzenia Rady (WE) nr 1095/2005, o którym mowa w motywie 3. Wydaje się, że zmiana struktury handlu nie miała innych racjonalnych przyczyn lub uzasadnień niż podwyższenie obowiązującego cła.
- (15) Wydaje się, że zmiana ta spowodowana jest przeładunkiem rowerów pochodzących z ChRL poprzez Indonezję, Malezję, Sri Lankę i Tunezję do Unii oraz działalnością montażową w Indonezji, Malezji, na Sri Lance i w Tunezji.
- (16) Ponadto dowody wskazywały na fakt, że skutki naprawcze obowiązujących środków antydumpingowych nałożonych na produkt objęty postępowaniem są osłabiane zarówno w odniesieniu do ilości, jak i ceny. Jak się wydaje, znaczne ilości przywozu produktu objętego dochodzeniem zastąpiły przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL. Ponadto istniały wystarczające dowody na to, że przywóz produktu objętego dochodzeniem dokonywany był po cenach niższych od ceny niewyrządzającej szkody ustalonej w dochodzeniu, które doprowadziło do wprowadzenia obowiązujących środków.
- (17) Ponadto istniały dowody wskazujące, iż ceny produktu objętego dochodzeniem były cenami dumpingowymi w odniesieniu do wartości normalnej ustalonej poprzednio dla produktu objętego postępowaniem.

1.4. Dochodzenie

- (18) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu dochodzenia władze ChRL, Indonezji, Malezji, Sri Lanki i Tunezji, producentów/eksporterów w tych państwach, a także znanych zainteresowanych importerów unijnych i przemysł unijny.
- (19) Formularze dotyczące zwolnienia zostały przesłane do producentów lub eksporterów z Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji znanych Komisji lub za pośrednictwem misji Indonezji, Malezji, Sri Lanki i Tunezji przy Unii Europejskiej. Kwestionariusze zostały przesłane do producentów lub eksporterów w ChRL znanych Komisji lub za pośrednictwem misji ChRL przy Unii Europejskiej. Kwestionariusze wysłano również do znanych Komisji niepowiązanych importerów w Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. C 122 z 27.4.2012, s. 9.

⁽²⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

⁽³⁾ Dz.U. C 346 z 14.11.2012, s. 7.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 136 z 23.5.2013, s. 15.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 258 z 26.9.2012, s. 21.

(20) Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w rozporządzeniu wszczynającym. Wszystkie strony poinformowano, że brak współpracy może spowodować zastosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego oraz oparcie ustaleń na dostępnych faktach.

(21) Odpowiedzi na formularze dotyczące zwolnienia przedłożyło czterech producentów lub eksporterów w Indonezji, jeden w Malezji, sześciu na Sri Lance oraz dwóch w Tunezji. Chińscy producenci/eksporterzy nie współpracowali. Trzech niepowiązanych importerów w Unii przedłożyło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(22) Komisja odbyła wizyty weryfikacyjne na terenie następujących przedsiębiorstw:

- P.T. Insera Sena, Buduran, Sidoarjo, Indonezja,
- Wijaya Indonesia Makmur Bicycles Industries, Driyorejo, Gresik, Jawa Timur, Indonezja,
- P.T. P.T. Terang Dunia Internusa, Slipi, Jakarta Barat, Indonezja,
- P.T. Chin Haur, Tangerang, Indonezja,
- Tan Lan Venture Corporation Sdn Bhd, Kampar, Perak, Malezja,
- Asiabike Industrial Limited, Henamulla, Panadura, Sri Lanka,
- BSH Ventures Limited, Colombo, Sri Lanka,
- City Cycle Industries, Colombo, Sri Lanka,
- Firefox Lanka (Pvt) Ltd, Weliketiya Pamunugama, Sri Lanka,
- Kelani Cycles Pvt Ltd, Katunayake, Sri Lanka,
- Samson Bikes (Pvt) Ltd, Colombo, Sri Lanka,
- Mediterranean United Industries, Bouhajar Monastir, Tunezja,
- Euro Cycles, Sousse, Tunezja.

1.5. Okres sprawozdawczy i okres objęty dochodzeniem

(23) Okres objęty dochodzeniem trwał od dnia 1 stycznia 2004 r. do dnia 31 sierpnia 2012 r. („OD”). Zgromadzono dane dotyczące OD w celu zbadania między innymi domniemanej zmiany w strukturze handlu w wyniku podwyższenia cła antidumpingowego w 2005 r. Za okres sprawozdawczy od dnia 1 września 2011 r. do dnia 31 sierpnia 2012 r. (okres sprawozdawczy – „OS”) zgromadzono bardziej szczegółowe dane w celu zbadania ewentualnego osłabienia skutków naprawczych obowiązujących środków i występowania dumpingu.

2. WYNIKI DOCHODZENIA

2.1. Uwagi ogólne

(24) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ocenę występowania obchodzenia środków przeprowadzono, poddając kolejno analizie: ewentualne zmiany w strukturze handlu między ChRL, czterema państwami objętymi dochodzeniem i Unią; wynikanie tej zmiany z praktyki, procesu lub prac niemających wystarczających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia, poza nałożonym cłem; istnienie dowodów szkody lub osłabienia skutków naprawczych cła pod względem cen lub ilości produktu objętego dochodzeniem; istnienie dowodów występowania dumpingu w odniesieniu do uprzednio ustalonych wartości normalnych, w razie potrzeby zgodnie z przepisami art. 2 rozporządzenia podstawowego.

2.2. Produkt objęty postępowaniem i produkt objęty dochodzeniem

(25) Produktem objętym postępowaniem są rowery dwukołowe i inne rowery (w tym trzykołowe wózki-rowery dostawcze, jednak z wyłączeniem rowerów jednokołowych), bezsilnikowe, pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej, obecnie objęte kodami CN 8712 00 30 i ex 8712 00 70 („produkt objęty postępowaniem”).

(26) Dochodzeniem objęty jest taki sam produkt, jak ten określony powyżej, ale wysyłany z Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, bez względu na to, czy jest zgłoszony czy niezgłoszony jako pochodzący z Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, objęty obecnie tymi samymi kodami CN co produkt objęty postępowaniem („produkt objęty dochodzeniem”).

(27) Dochodzenie wykazało, że rowery objęte powyższą definicją, wywożone z ChRL do Unii oraz wysyłane z Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji do Unii mają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz te same zastosowania, a zatem są uważane za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.3. Stopień współpracy i określenie wielkości obrotów handlowych

2.3.1. Indonezja

(28) Cztery indonezyjskie przedsiębiorstwa, które złożyły wniosek o przyznanie zwolnienia zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, stanowiły 91 % całkowitego przywozu z Indonezji do Unii w OS. Całkowitą wielkość przywozu z Indonezji ustalono na podstawie danych z bazy Comext ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Comext jest zarządzaną przez Eurostat bazą danych dotyczących zagranicznych statystyk handlowych.

- (29) Dane przedstawione przez jedno z przedsiębiorstw były niemożliwe do zweryfikowania, ponieważ przedsiębiorstwo to twierdziło, że nie zachowało arkuszy roboczych, na podstawie których wypełniło formularz dotyczący wyłączenia. Z tego względu przedsiębiorstwo to nie było w stanie wyjaśnić i wykazać, w jaki sposób dane liczbowe zostały uzyskane. Ponadto dane przedłożone przez to przedsiębiorstwo okazały się niewiarygodne, ponieważ stwierdzono nieprawidłowości w przedłożonych danych liczbowych, które zostały zbadane i ponownie obliczone na podstawie dokumentacji księgowej dostępnej na terenie przedsiębiorstwa (dotyczyło to np. wielkości zakupów i wielkości produkcji). Dochodzenie wykazało ponadto, że kierownik ds. sprzedaży tego przedsiębiorstwa był w tym samym czasie zatrudniony przez chińskiego producenta rowerów, który był głównym dostawcą surowców (części rowerowych) przedsiębiorstwa indonezyjskiego.
- (30) W związku z tym, zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, przedsiębiorstwo to zostało poinformowane o zamiarze odrzucenia przedstawionych przez nie informacji i otrzymało możliwość przedstawienia uwag w wyznaczonym terminie.
- (31) Przedsiębiorstwo stwierdziło, że w pełni współpracowało poprzez dostarczenie wszelkich żądanych dokumentów z wyjątkiem arkuszy roboczych, które rzekomo nie były wymagane wcześniej. Dokumentacja ta była jednak wymagana w piśmie poprzedzającym wizytę weryfikacyjną, wysłanym do przedsiębiorstwa przed tą wizytą. Przedsiębiorstwo twierdziło też, że przy obliczaniu wartości produkcji i zakupów doszło do przekazania błędnych informacji przez jednego z pracowników oraz że dokonana weryfikacja transakcji wywozowych dostarczyła właściwych danych. W tym kontekście należy podkreślić, że pomimo szeregu wyjaśnień uzyskanych od pracowników ostatecznie nie było możliwe pogodzenie wartości liczbowych dostarczonych na miejscu z wartościami zawartymi w formularzu dotyczącym zwolnienia. Jeśli chodzi o wartość sprzedaży eksportowej, uzgodnienie danych było rzeczywiście poprawne. Ponadto, podczas wizyty weryfikacyjnej, pracownicy, którzy wzięli udział w weryfikacji, nie byli w stanie podać źródła danych liczbowych podanych w formularzu dotyczącym zwolnienia ani wyjaśnić sposobu, w jaki zostały one zebrane. Ponadto przedsiębiorstwo potwierdziło, że kierownik ds. sprzedaży pracował równoległe dla chińskiego producenta rowerów.
- (32) W związku z tym informacje przekazane przez wspomniane przedsiębiorstwo musiały zostać odrzucone.
- (33) Ustalenia w zakresie tego przedsiębiorstwa oparto zatem na dostępnych faktach, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Pozostałe trzy przedsiębiorstwa zostały uznane za współpracujące.

2.3.2. Malezja

- (34) Jedyne malezyjskie przedsiębiorstwo, które złożyło wniosek o przyznanie zwolnienia zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, stanowiło 20–30 %

całkowitego przywozu z Malezji do Unii w OS. Całkowita wielkość przywozu rowerów z Malezji do Unii została ustalona na podstawie danych z bazy Comext. Przedsiębiorstwo to zostało uznane za współpracujące.

2.3.3. Sri Lanka

- (35) Sześć lankijskich przedsiębiorstw, które złożyło wniosek o przyznanie zwolnienia zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, stanowiło 69 % całkowitego przywozu ze Sri Lanki do Unii w OS. Całkowitą wielkość przywozu ze Sri Lanki ustalono na podstawie danych z bazy Comext.
- (36) Jedno z przedsiębiorstw wycofało swój wniosek o przyznanie zwolnienia w trakcie dochodzenia ze względu na to, że zaprzestało produkcji rowerów na Sri Lance. W związku z tym dane dotyczące tego przedsiębiorstwa nie zostały wzięte pod uwagę.
- (37) Współpraca ze strony drugiego przedsiębiorstwa była niewystarczająca. Przedłożone przez nie dane były niemożliwe do zweryfikowania, ponieważ wartość i ilość części chińskiego pochodzenia nabytych przez to przedsiębiorstwo nie mogły zostać wiarygodnie ustalone. Ponadto nie można było zweryfikować wartości i ilości części wykorzystanych w procesie produkcji, ponieważ zostały one zakupione przez stronę trzecią, a następnie wysłane do przedsiębiorstwa do montażu.
- (38) W związku z tym, zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, przedsiębiorstwo to zostało poinformowane o zamiarze odrzucenia przedstawionych przez nie informacji i otrzymało możliwość przedstawienia uwag w wyznaczonym terminie. Przedsiębiorstwo nie przedłożyło żadnych uwag.
- (39) Współpraca ze strony innego przedsiębiorstwa została również uznana za niewystarczającą. Dostarczone informacje nie mogły zostać zweryfikowane na miejscu, ponieważ przedsiębiorstwo nie dostarczyło istotnych informacji. Dokładniej mówiąc, przedsiębiorstwo to nie przygotowało informacji wyraźnie wymaganych przed wizytą weryfikacyjną na miejscu, takich jak arkusze robocze lub wykaz powiązanych z nim przedsiębiorstw, utrudniając tym samym proces weryfikacji. Z drugiej strony, zgłoszoną przez przedsiębiorstwo wartość zakupu części lokalnego pochodzenia uznano za niewiarygodną, szczególnie że w trakcie dochodzenia ustalono, iż co najmniej część relacji między tym przedsiębiorstwem a jego lokalnym dostawcą części rowerowych wykraczała poza zwykłą relację kupującego ze sprzedającym, a fakt ten nie został wyjaśniony przez przedsiębiorstwo.
- (40) Zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego przedsiębiorstwo zostało poinformowane o zamiarze odrzucenia przedstawionych przez nie informacji i otrzymało możliwość przedstawienia uwag w wyznaczonym terminie. W odpowiedzi przedsiębiorstwo zakwestionowało te ustalenia i przedłożyło dalsze informacje i wyjaśnienia. Żaden z nowo przedstawionych dowodów

nie mógł zostać przyjęty. Głównym powodem odrzucenia tych dowodów był brak możliwości ich zweryfikowania na miejscu, ponieważ przedłożenie miało miejsce po dokonaniu wizyty weryfikacyjnej. W dodatku większość nowych dowodów została uznana za niespójne z wyjaśnieniami i dokumentacją dowodową zebraną na miejscu. Nowo przedłożone wyjaśnienia zostały uznane za niewystarczające, ponieważ nie rozwiązywały głównych problematycznych kwestii, w szczególności braku wyjaśnień dotyczących przedsiębiorstw powiązanych.

- (41) W związku z tym informacje przekazane przez wspomniane przedsiębiorstwo musiały zostać odrzucone.
- (42) Ustalenia w zakresie tego przedsiębiorstwa oparto zatem na dostępnych faktach, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

2.3.4. Tunezja

- (43) Dwa tunezyjskie przedsiębiorstwa, które złożyły wniosek o przyznanie zwolnienia zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, stanowiły cały przywóz z Tunezji do Unii w OS, jak wskazano w bazie Comtext. Oba te przedsiębiorstwa zostały uznane za współpracujące.

2.3.5. Chińska Republika Ludowa

- (44) Jak wspomniano w motywie 21 powyżej, żaden z chińskich producentów/eksporterów nie współpracował w dochodzeniu. W związku z powyższym ustalenia w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem do Unii, z jednej strony, oraz w odniesieniu do wywozu rowerów z ChRL do Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, z drugiej strony, zostały oparte na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W odniesieniu do przywozu do Unii wykorzystano dane zawarte w bazie Comext. Chińskie statystyki krajowe wykorzystano w odniesieniu do określenia wielkości wywozu z ChRL do Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji.

2.4. Zmiana struktury handlu

2.4.1. Przywóz do Unii z ChRL, Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji

- (45) Przywóz produktu objętego postępowaniem z ChRL do Unii zmniejszył się o 38,2 % od 2005 r., tj. po podwyższeniu ceł antydumpingowych w lipcu 2005 r. i nadal zmniejszał się w kolejnych latach. Łącznie przywóz z ChRL spadł o ponad 80 % w OD.

- (46) W tym samym czasie przywóz produktu objętego dochodzeniem z Indonezji do Unii zwiększył się od 2005 r. i wzrósł ponad dwukrotnie w 2006 r. w porównaniu z 2004 r. Z wyjątkiem 2009 r. przywóz nadal wzrastał w kolejnych latach, utrzymując się znacznie powyżej poziomu z roku 2004. Od 2009 r. przywóz ponownie rósł w sposób ciągły aż do OS. W OS przywóz z Indonezji wzrósł o 157 % w porównaniu z 2004 r.

- (47) Jeśli chodzi o wielkość przywozu produktu objętego dochodzeniem z Malezji do Unii, była ona znikoma przed podwyższeniem ceł antydumpingowych w lipcu 2005 r. W 2005 r. przywóz ten wzrósł znacząco (ponad dwieście razy), następnie zmniejszył się w 2009 r. o 46 %, po czym ponownie wzrósł o 38 % w 2010 r. Mimo że przywóz z Malezji zmniejszył się ponownie w 2011 r. i podczas OS, poziom przywozu z Malezji w OS w dalszym ciągu znacznie przekraczał poziom przywozu z 2004 r. przed podwyższeniem ceł antydumpingowych (185 158 przywiezionych rowerów w porównaniu z 10 749 sztukami w 2004 r., co stanowi wzrost o 1 623 %).

- (48) Przywóz produktu objętego dochodzeniem ze Sri Lanki do Unii znacznie wzrósł po podwyższeniu ceł antydumpingowych w 2005 r. i w dalszym ciągu rósł w kolejnych latach (o prawie 500 %), osiągając najwyższy poziom w 2010 r. W 2011 r. i podczas OS przywóz ze Sri Lanki produktu objętego dochodzeniem zmniejszył się, lecz nadal przekraczał on znacznie poziom przywozu z 2004 r. przed podwyższeniem ceł antydumpingowych, co oznacza że całkowity przywóz ze Sri Lanki wzrósł o 282 % między 2004 r. a OS.

- (49) Wreszcie, przywóz produktu objętego postępowaniem z Tunezji do Unii zwiększył się o niemal 30 % w 2005 r., tj. po podwyższeniu ceł antydumpingowych, oraz o ponad 20 % w 2006 r. Przywóz ten wzrósł ponad dwukrotnie w okresie od 2006 r. do 2007 r., osiągając najwyższy poziom w 2007 r. Następnie przywóz zmniejszył się w 2008 r. i 2010 r., po czym wzrósł ponownie w 2011 r. i nieznacznie zmniejszył się w OS. W okresie objętym dochodzeniem przywóz z Tunezji wzrósł o 200,3 %.

- (50) Tabela 1 poniżej przedstawia wielkość przywozu rowerów z ChRL, Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji do Unii od dnia 1 stycznia 2004 r. do dnia 31 sierpnia 2012 r., czyli w okresie objętym dochodzeniem.

Tabela 1

(w sztukach)	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	1.9.2011– 31.8.2012 (OS)
ChRL	2 550 775	1 575 452	995 715	986 514	941 522	597 339	627 066	584 303	411 642
Indeks (2004 = 100)	100	61,8	39,0	38,7	36,9	23,4	24,6	22,9	16,1
Indonezja	237 648	282 045	500 623	593 769	634 623	437 023	551 847	614 798	612 448

(w sztukach)	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	1.9.2011– 31.8.2012 (OS)
Indeks (2004 = 100)	100	118,7	210,7	249,9	267,0	183,9	232,2	258,7	257,7
Malezja	10 749	229 354	497 974	475 463	360 871	193 102	266 164	177 306	185 158
Indeks (2004 = 100)	100	2 133,7	4 632,7	4 423,3	3 357,3	1 796,5	2 476,2	1 649,5	1 722,6
Sri Lanka	249 491	352 078	534 413	574 153	749 358	1 016 523	1 237 406	975 297	953 169
Indeks (2004 = 100)	100	141,1	214,2	230,1	300,4	407,4	496,0	390,9	382,0
Tunezja	167 137	212 257	251 054	549 848	527 209	529 734	414 488	519 217	501 853
Indeks (2004 = 100)	100	127,0	150,2	329,0	315,4	316,9	248,0	310,7	300,3

Źródło: Statystyki Comext.

2.4.2. Wywóz z ChRL do Indonezji, Malezji, Sri Lanki i Tunezji

- (51) Wywóz rowerów z ChRL do Indonezji zwiększył się po raz pierwszy w 2008 r. (o 56,2 %). Między 2008 r. a OS przywóz w dalszym ciągu wzrastał, z wyjątkiem 2009 r. W OD wywóz z ChRL do Indonezji wzrósł łącznie o 83,8 %.
- (52) Wywóz rowerów z ChRL do Malezji wzrósł w 2005 r. (po podwyższeniu ceł antydumpingowych), o prawie 30 %, i w dalszym ciągu rósł, osiągając najwyższy poziom w 2011 r., co oznacza wzrost o 110,8 % w porównaniu z rokiem 2004. W OS wywóz z ChRL do Malezji obniżył się nieznacznie, utrzymując się jednak na poziomie znacznie przekraczającym poziom z roku 2004. W sumie wywóz z Chin do Malezji wzrósł o 99,6 % w OD.
- (53) Wywóz rowerów z ChRL do Sri Lanki również wzrósł w następstwie podwyższenia ceł antydumpingowych

w lipcu 2005 r. Wywóz ten nieznacznie zmniejszył się w 2007 r., ale w sumie wzrósł ponad dwukrotnie w latach 2010 i 2011 w porównaniu z 2004 r. Łącznie, wywóz z Chin do Sri Lanki wzrósł o 132,5 % w OD.

- (54) Jeżeli chodzi o Tunezję, wielkość wywozu z ChRL do Tunezji była nieznaczna przed podwyższeniem ceł antydumpingowych. Od 2005 r. wywóz do Tunezji znacznie wzrósł, osiągając najwyższy poziom w 2008 r. (389 445 sztuk w 2008 r. wobec 2 534 sztuk w 2004 r.). Mimo że wywóz z ChRL do Tunezji spadł i utrzymał się na niższym poziomie po 2008 r., nadal pozostawał on na znacznie wyższym poziomie niż w 2004 r. W sumie chiński wywóz do Tunezji wzrósł z 2 534 rowerów w 2004 r. do 170 772 rowerów w OS.
- (55) Tabela 2 poniżej przedstawia wielkość wywozu rowerów z ChRL do Indonezji, Malezji, Sri Lanki i Tunezji od dnia 1 stycznia 2004 r. do dnia 31 sierpnia 2012 r., czyli w okresie objętym dochodzeniem.

Tabela 2

(w sztukach)	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	1.9.2011– 31.8.2012 (OS)
Indonezja	2 128 804	1 731 224	2 121 019	1 906 364	3 325 531	2 287 374	3 644 836	3 773 852	3 912 882
Indeks (2004 = 100)	100	81,3	99,6	89,6	156,2	107,4	171,2	177,3	183,8
Malezja	721 335	933 943	890 241	974 860	1 515 886	1 111 251	1 291 766	1 520 276	1 440 132
Indeks (2004 = 100)	100	129,5	123,4	135,1	210,2	154,1	179,1	210,8	199,6
Sri Lanka	267 371	315 233	345 953	254 774	425 405	383 377	699 328	685 744	621 620
Indeks (2004 = 100)	100	117,9	129,4	95,3	159,1	143,4	261,6	256,5	232,5
Tunezja	2 534	7 188	37 042	175 761	389 445	171 332	225 369	204 465	170 772
Indeks (2004 = 100)	100	283,7	1 461,8	6 936,1	15 368,8	6 761,3	8 893,8	8 068,9	6 739,2

Źródło: Statystyki ChRL.

2.4.3. Wielkość produkcji

- (56) Między 2009 r. a OS przedsiębiorstwa w Indonezji i Tunezji zwiększyły produkcję o odpowiednio 54 % i 24 %. Przedsiębiorstwa na Sri Lance nieznacznie jednak zmniejszyły swoją produkcję w tym samym okresie.
- (57) Jeżeli chodzi o Malezję, jedyne malezyjskie przedsiębiorstwo, które współpracowało, rozpoczęło produkcję i wywóz rowerów w 2010 r. Ponieważ żadne inne przedsiębiorstwo nie podjęło współpracy, nie można było uzyskać informacji na temat możliwego poziomu rzeczywistej produkcji produktu objętego dochodzeniem w tym państwie.

Tabela 3

Produkcja rowerów we współpracujących przedsiębiorstwach w Indonezji, na Sri Lance i w Tunezji

Wielkość produkcji (w sztukach)	2009	2010	2011	RP
Indonezja	1 217 664	1 631 459	1 877 067	1 877 381
Indeks	100	134	154	154
Sri Lanka	737 632	886 191	688 059	692 454
Indeks	100	120	93	94
Tunezja	430 022	483 135	575 393	532 425
Indeks	100	112	134	124

2.5. Wniosek dotyczący zmiany struktury handlu

- (58) Ogólny spadek wywozu z ChRL do Unii oraz równoległy wzrost wywozu z Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji do Unii, a także wzrost wywozu z ChRL do Indonezji, Malezji, Sri Lanki i Tunezji po podwyższeniu ceł antydumpingowych w lipcu 2005 r., stanowi zmianę struktury handlu pomiędzy wymienionymi wyżej państwami, z jednej strony, a Unią Europejską, z drugiej strony, w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

2.6. Charakter praktyk związanych z obchodzeniem środków

- (59) Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego zawiera wymóg, zgodnie z którym zmiana struktury handlu powinna wynikać z praktyki, procesu lub prac niemających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia poza nałożonym cłem. Praktyka, proces lub prace obejmują między innymi wysyłkę produktu objętego obowiązującymi środkami za pośrednictwem państw trzecich i montaż części poprzez ich składanie w Unii lub państwie trzecim. Prowadzenie działalności montażowej ustala się zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

2.6.1. Indonezja

Przeładunek

- (60) Wywóz czterech początkowo współpracujących indonezyjskich przedsiębiorstw wyniósł 91 % całkowitego indonezyjskiego wywozu do Unii w OS.
- (61) W przypadku trzech spośród czterech początkowo współpracujących przedsiębiorstw, dochodzenie nie wykazało przeprowadzania przeładunku.
- (62) W przypadku czwartego przedsiębiorstwa za uzasadnione uznano zastosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego, jak stwierdzono powyżej w motywach 29 do 33. Dochodzenie wykazało, że przedsiębiorstwo to nie posiadało wystarczającego wyposażenia, które uzasadniałoby wielkość jego wywozu do Unii w OS, a zatem – wobec braku wszelkiego innego uzasadnienia – można wyciągnąć wniosek, że było ono zaangażowane w praktyki związane z obchodzeniem środków poprzez przeładunek.
- (63) W przypadku pozostałego wywozu do Unii, przedsiębiorstwa dokonujące tego wywozu nie współpracowały, jak wyjaśniono powyżej w motywach 29 do 33.
- (64) W związku z tym w świetle stwierdzonej w motywie 58 powyżej zmiany struktury handlu między Indonezją i Unią w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, a także biorąc pod uwagę ustalenia dotyczące jednego przedsiębiorstwa indonezyjskiego, jak stwierdzono w motywie 61 powyżej, oraz fakt, że nie wszyscy indonezyjscy producenci/eksporterzy zgłosili się i współpracowali, istnienie przeładunku produktów pochodzenia chińskiego w Indonezji zostało potwierdzone.

Działalność montażowa

- (65) Poddano analizie źródła surowców (części rowerowych) oraz koszt produkcji w odniesieniu do każdego współpracującego przedsiębiorstwa w celu ustalenia, czy jakkolwiek działalność montażowa w Indonezji nie stanowi obchodzenia obowiązujących środków zgodnie z kryteriami określonymi w art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W przypadku trzech spośród czterech przedsiębiorstw, które pierwotnie współpracowały, surowce pochodzące z Chin (części rowerowe) stanowiły poniżej 60 % łącznej wartości części zmontowanego produktu. Nie było zatem konieczne zbadanie, czy wartość dodana do sprowadzonych części podczas działalności montażowej przekraczała 25 % kosztu produkcji. W związku z tym działalność montażowa nie była przedmiotem ustaleń w odniesieniu do tych trzech przedsiębiorstw.
- (66) Jeżeli chodzi o czwarte przedsiębiorstwo, zastosowano art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, jak wspomniano powyżej w motywach 29 do 33. Ponieważ przedsiębiorstwo nie potrafiło dostarczyć wiarygodnych danych, nie było możliwe ustalenie, czy było ono zaangażowane w działalność montażową.

- (67) W związku z powyższym istnienie działalności montażowej w rozumieniu art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego nie zostało stwierdzone.

2.6.2. Malezja

Przeładunek

- (68) Wywóz jedyne malezyjskiego przedsiębiorstwa współpracującego wyniósł 20–30 % całkowitego malezyjskiego wywozu do Unii w OS. Przedsiębiorstwo to rozpoczęło produkcję i wywóz produktu objętego postępowaniem do Unii dopiero pod koniec 2011 r. Nie stwierdzono praktyk związanych z przeładunkiem w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa. W przypadku pozostałego wywozu do Unii przedsiębiorstwa dokonujące tego wywozu nie współpracowały, jak wyjaśniono powyżej w motywie 34.

- (69) W związku z tym w świetle stwierdzonej w motywie 58 zmiany struktury handlu między Malezją i Unią w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, a także biorąc pod uwagę fakt, że nie wszyscy malezyjscy producenci/eksporterzy zgłosili się i współpracowali, można wyciągnąć wniosek, że pozostały wywóz z Malezji, nie pochodzący od wyżej wspomnianego przedsiębiorstwa, można przypisać praktykom związanym z przeładunkiem.

- (70) Przeładunek produktów pochodzenia chińskiego w Malezji został zatem potwierdzony.

Działalność montażowa

- (71) W przypadku Malezji zakres dochodzenia został rozszerzony w celu objęcia innych praktyk związanych z obchodzeniem środków, które zostały stwierdzone w trakcie dochodzenia, tj. działalności montażowej, zgodnie z ustaleniami zawartymi w motywie 12 rozporządzenia wszechwzajemnego.

- (72) Analizy kryteriów określonych w art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego dokonano w odniesieniu do jedyne przedsiębiorstwa współpracującego, w celu ustalenia, czy jakkolwiek działalność montażowa w Malezji stanowi obejście obowiązujących środków. Dochodzenie w tej sprawie doprowadziło do następujących wniosków.

- (73) Wspomniane przedsiębiorstwo rozpoczęło działalność w 2010 r., czyli po podwyższeniu cła antidumpingowego stosowanego wobec przywozu z ChRL. Przedsiębiorstwo to uznano za przedsiębiorstwo zorientowane na wywóz na rynek unijny, ponieważ jedynie nieznaczna część jego sprzedaży została dokonana na rynku krajowym lub w innych państwach trzecich. Ponadto ustalono, że części wykorzystywane do produkcji pochodziły głównie z ChRL. W związku z powyższym uważa się, że kryteria określone w art. 13 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego zostały spełnione.

- (74) Ponadto wspomniane przedsiębiorstwo kupowało z ChRL komplety podzespołów do montażu rowerów, z wyjątkiem trzech rodzajów części. W tym przypadku surowce pochodzenia chińskiego (części rowerowe) stanowiły ponad 60 % łącznej wartości części produktu końcowego. Ustalono również, że wartość dodana do sprowadzonych części podczas działalności montażowej nie przekraczała 25 % kosztu produkcji tego przedsiębiorstwa. Kryteria określone w art. 13 ust. 2 lit. b) zostały więc spełnione.

- (75) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego, porównanie ustalonej poprzednio wartości normalnej (zob. motyw 98) z cenami eksportowymi tego przedsiębiorstwa do Unii w OS, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed oceniem, wykazało, że przedsiębiorstwo stosowało znaczący poziom dumpingu w odniesieniu do przywozu produktu objętego dochodzeniem. Porównanie to przeprowadzono dla każdego rodzaju produktu objętego dochodzeniem wywożonego do Unii w OS. Ustalono również, że ceny eksportowe tego przedsiębiorstwa były znacznie poniżej poziomu usuwającego szkodę, ustalonego dla przemysłu unijnego w pierwotnym dochodzeniu. Obliczenia dokonano dla głównych kategorii produktów na podstawie dostępnych informacji. W związku z tym uznano, że skutki naprawcze obowiązujących ceł zostały osłabione pod względem cen. W związku z powyższym stwierdzono, że kryteria, o których mowa w art. 13 ust. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego, zostały spełnione.

- (76) Na tej podstawie stwierdzono, że wspomniane przedsiębiorstwo prowadziło działalność montażową. W związku z tym istnienie w Malezji działalności montażowej w rozumieniu art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zostało potwierdzone.

2.6.3. Sri Lanka

Przeładunek

- (77) Wywóz początkowo współpracujących lankijskich przedsiębiorstw stanowił 69 % całkowitego lankijskiego wywozu do Unii w OS. W przypadku trzech spośród sześciu początkowo współpracujących przedsiębiorstw, dochodzenie nie wykazało przeprowadzania przeładunku. W przypadku pozostałego wywozu przedsiębiorstwa dokonujące tego wywozu nie współpracowały, jak wyjaśniono w motywach 35 do 42.

- (78) W związku z tym, w świetle stwierdzonej w motywie 58 zmiany struktury handlu między Sri Lanką i Unią w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, a także biorąc pod uwagę fakt, że nie wszyscy lankijscy producenci/eksporterzy zgłosili się lub współpracowali, możliwe jest wyciągnięcie wniosku, że wywóz dokonywany przez tych producentów/eksporterów można przypisać praktykom związanym z przeładunkiem.

- (79) Przeładunek produktów pochodzenia chińskiego na Sri Lance został zatem potwierdzony.

Działalność montażowa

(80) Poddano analizie źródła surowców (części rowerowych) oraz koszt produkcji w odniesieniu do każdego współpracującego przedsiębiorstwa w celu ustalenia, czy jakkolwiek działalność montażowa na Sri Lance nie stanowi obchodzenia obowiązujących środków zgodnie z kryteriami określonymi w art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

(81) W przypadku trzech spośród sześciu przedsiębiorstw, które pierwotnie współpracowały, surowce pochodzenia chińskiego (części rowerowe) stanowiły poniżej 60 % łącznej wartości części zmontowanego produktu. Nie było zatem konieczne zbadanie, czy wartość dodana do sprowadzonych części podczas działalności montażowej przekraczała 25 % kosztu produkcji. W związku z tym działalność montażowa nie była przedmiotem ustaleń w odniesieniu do tych trzech przedsiębiorstw.

(82) Jak wyjaśniono w motywach 37 do 42 powyżej, w odniesieniu do dwóch innych przedsiębiorstw zastosowano art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, podczas gdy jedno inne przedsiębiorstwo wycofało się ze współpracy w trakcie wizyty weryfikacyjnej na miejscu, jak wspomniano w motywie 36 powyżej. W związku z tym istnienie działalności montażowej w rozumieniu art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego nie zostało stwierdzone.

2.6.4. Tunezja

Przeładunek

(83) Wywóz współpracujących tunezyjskich przedsiębiorstw stanowił całość tunezyjskiego przywozu do Unii w OS.

(84) Weryfikacja danych dwóch współpracujących tunezyjskich przedsiębiorstw nie wykazała przeprowadzania przeładunku produktów pochodzenia chińskiego w Tunezji.

Działalność montażowa

(85) Poddano analizie źródła surowców (części rowerowych) oraz koszt produkcji w odniesieniu do każdego współpracującego przedsiębiorstwa w celu ustalenia, czy jakkolwiek działalność montażowa w Tunezji nie stanowi obejścia obowiązujących środków zgodnie z kryteriami określonymi w art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W przypadku jednego ze współpracujących przedsiębiorstw surowce pochodzenia chińskiego (części rowerowe) stanowiły ponad 60 % łącznej wartości części produktu końcowego. Dochodzenie wykazało jednak, że wartość dodana do sprowadzonych części podczas działalności montażowej przekraczała 25 % kosztu produkcji tego przedsiębiorstwa. Na tej podstawie stwierdzono, że wspomniane przedsiębiorstwo nie prowadziło działalności montażowej.

(86) Analizy kryteriów określonych w art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego dokonano w odniesieniu do drugiego tunezyjskiego przedsiębiorstwa. Dochodzenie w tej sprawie doprowadziło do następujących wniosków.

(87) Wspomniane przedsiębiorstwo rozpoczęło działalność w 2006 r., czyli po podwyższeniu cła antydumpingowego stosowanego wobec przywozu z ChRL. Przedsiębiorstwo to uznano za przedsiębiorstwo zorientowane na wywóz na rynek unijny, ponieważ jedynie nieznaczna część jego sprzedaży została dokonana na rynku krajowym lub w innych państwach trzecich. Ponadto ustalono, że części wykorzystywane do produkcji pochodziły głównie z ChRL. Dlatego też uważa się, że kryteria, o których mowa w art. 13 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, zostały spełnione.

(88) Ustalono również, że większościami akcjonariuszem tego przedsiębiorstwa jest chiński producent rowerów.

(89) Ponadto przedsiębiorstwo to kupowało wszystkie części z ChRL, w związku z czym surowce pochodzenia chińskiego (części rowerowe) stanowiły ponad 60 % łącznej wartości części produktu końcowego. Dochodzenie wykazało ponadto, że jedyny dostawca usług i chińskich części był powiązany z chińskim akcjonariuszem większościami tego przedsiębiorstwa. Wartość dodana do sprowadzonych części podczas działalności montażowej nie przekraczała 25 % kosztu produkcji tego przedsiębiorstwa. Na tej podstawie uznano, że kryteria, o których mowa w art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, zostały spełnione.

(90) Ponadto weryfikacja wykazała dużą liczbę błędów w wykazie transakcji wywozowych do Unii w OS, w związku z czym opracowano nowy plik na podstawie próby faktur sprzedaży obejmującej około 25 % całkowitego wywozu na rynek unijny. W związku z tym, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego, wobec braku szczegółowych informacji dotyczących transakcji wywozowych tego przedsiębiorstwa do Unii, porównanie między wartością normalną a ceną eksportową zostało przeprowadzone na podstawie średniej ważonej wartości normalnej ustalonej poprzednio (zob. motyw 98) oraz średniej ważonej ceny eksportowej tego przedsiębiorstwa do Unii. Uznano, że ustalony margines dumpingu, wyrażony jako odsetek ceny CIF na granicy Unii, był istotny. Ustalono również, że średnie ceny eksportowe tego przedsiębiorstwa były znacznie poniżej poziomu usuwającego szkodę, ustalonego dla przemysłu unijnego w pierwotnym dochodzeniu. Obliczenia dokonano na podstawie średniej ważonej. W związku z tym uznano, że skutki naprawcze obowiązujących ceł zostały osłabione pod względem cen. W związku z powyższym stwierdzono, że kryteria, o których mowa w art. 13 ust. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego, zostały spełnione. Na tej podstawie uznano, że wspomniane przedsiębiorstwo prowadziło działalność montażową.

(91) W związku z tym istnienie w Tunezji działalności montażowej w rozumieniu art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zostało potwierdzone.

2.7. Niewystarczająca racjonalna przyczyna lub ekonomiczne uzasadnienie inne niż nałożenie cła antidumpingowego

- (92) W ramach dochodzenia nie ujawniono żadnej innej racjonalnej przyczyny lub ekonomicznego uzasadnienia dla przeładunku i działalności montażowej poza unikaniem środków obowiązujących względem przywozu produktu objętego postępowaniem. Nie ustalono żadnych elementów innych niż cło, które można by uznać za wyrównanie kosztów przeładunku i montażu, zwłaszcza w odniesieniu do transportu i ponownego załadunku rowerów pochodzących z ChRL przez Indonezję, Malezję, Sri Lankę i Tunezję.

2.8. Osłabienie skutków naprawczych cła antydumpingowego

- (93) W celu przeprowadzenia oceny, czy przywożone produkty osłabiły pod względem ilości i cen skutki naprawcze obowiązujących środków wprowadzonych wobec przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL, wykorzystano dane z bazy Comext jako najlepsze dostępne dane dotyczące ilości i cen wywozu dokonywanego przez początkowo współpracujących producentów/eksporterów, w stosunku do których zastosowano art. 18 rozporządzenia podstawowego, oraz wywozu dokonywanego przez przedsiębiorstwa niewspółpracujące. W stosownych przypadkach, w porównaniach dotyczących współpracujących przedsiębiorstw, które zgodnie z ustaleniami były zaangażowane w praktyki związane z obchodzeniem środków, wykorzystano zgłoszone przez nie ilości i ceny wywozu. Określone w ten sposób ceny eksportowe porównano z poziomem usuwającym szkodę dla producentów unijnych ustalonym ostatnio, tj. w ramach przeglądu okresowego zakończonego w 2005 r., o którym mowa w motywie 3.
- (94) Porównanie poziomu usuwającego szkodę określonego w ramach przeglądu okresowego w 2005 r. ze średnią ważoną ceną eksportową w OS niniejszego dochodzenia wykazało znaczne zniżenie cen w przypadku każdego z czterech krajów, których dotyczy postępowanie.
- (95) Wzrost przywozu z Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji do Unii uznano za znaczny pod względem ilości, jak to opisano w sekcji 2.4.1 (motywy 45 do 50).
- (96) Stwierdzono zatem, że obowiązujące środki ulegają osłabieniu pod względem ilości i cen.

2.9. Dowód na istnienie dumpingu

- (97) Wreszcie, zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego oceniono, czy istnieją dowody na stosowanie dumpingu w odniesieniu do wartości normalnej ustalonej poprzednio dla produktu objętego postępowaniem.
- (98) W ramach przeglądu okresowego przeprowadzonego w 2005 r., o którym mowa w motywie 3 powyżej, wartość normalna została ustalona na podstawie cen

występujących w Meksyku, który w ramach tego dochodzenia uznano za państwo o gospodarce rynkowej analogicznej do ChRL („wartość normalna ustalona poprzednio”).

2.9.1. Indonezja

- (99) Znaczna część wywozu z Indonezji została uznana za rzeczywistą produkcję indonezyjską wywożoną przez trzy indonezyjskie przedsiębiorstwa, w przypadku których nie stwierdzono zaangażowania w praktyki związane z obchodzeniem środków, jak stwierdzono w motywach 61 i 65. Z tego powodu, w celu ustalenia cen eksportowych w wywozie z Indonezji, na które miały wpływ praktyki związane z obchodzeniem środków, uwzględniono tylko wywóz producentów/eksporterów niewspółpracujących. W tym celu odwołano się do najlepszych dostępnych faktów, a ceny eksportowe ustalono na podstawie średniej ceny eksportowej rowerów z Indonezji do Unii w OS, ujętej w bazie Comext.

- (100) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym wprowadzono dostosowania uwzględniające różnice w zakresie kosztów transportu, ubezpieczenia i pakowania wskazane przez przemysł unijny we wniosku o wszczęcie obecnego dochodzenia.
- (101) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego dumping obliczono poprzez porównanie średniej ważonej wartości normalnej ustalonej poprzednio i odnośnych średnich ważonych cen eksportowych z Indonezji w OS, wyrażonych jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem.

- (102) Porównanie średniej ważonej wartości normalnej i ustalonych średnich ważonych cen eksportowych wykazało istnienie dumpingu.

2.9.2. Malezja

- (103) Z uwagi na niski poziom współpracy ze strony malezyjskich producentów produktu objętego dochodzeniem ustalenie ceny eksportowej z Malezji musiało zostać oparte na dostępnych faktach, tj. na średniej cenie eksportowej rowerów w OS, ujętej w bazie Comext.

- (104) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Wprowadzono dostosowania dotyczące różnic w zakresie kosztów transportu, ubezpieczenia i pakowania. Biorąc pod uwagę niski poziom współpracy, odpowiednie dostosowania oparte zostały na informacjach przekazanych przez przemysł unijny we wniosku o wszczęcie obecnego dochodzenia.

(105) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego dumping obliczono poprzez porównanie średniej ważonej wartości normalnej ustalonej poprzednio i odnośnych średnich ważonych cen eksportowych z Malezji w OS, wyrażonych jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem.

(106) Porównanie średniej ważonej wartości normalnej i ustalonych średnich ważonych cen eksportowych wykazało istnienie dumpingu.

2.9.3. Sri Lanka

(107) Ponieważ poziom współpracy lankijskich producentów/eksporterów był niski, ceny eksportowe zostały ustalone na podstawie dostępnych faktów, tj. średniej ceny eksportowej rowerów w OS, ujętej w bazie Comext, która została zweryfikowana w oparciu o dostępne dane dotyczące wywozu przedstawione przez przedsiębiorstwa, które nie są zaangażowane w praktyki związane z obchodzeniem środków.

(108) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. W związku z powyższym i wobec braku jakichkolwiek innych informacji wprowadzono dostosowania uwzględniające różnice w zakresie kosztów transportu, ubezpieczenia i pakowania wskazane przez przemysł unijny we wniosku o wszczęcie obecnego dochodzenia.

(109) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego dumping obliczono poprzez porównanie średniej ważonej wartości normalnej ustalonej poprzednio i odnośnych średnich ważonych cen eksportowych ze Sri Lanki w OS, wyrażonych jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem.

(110) Porównanie średniej ważonej wartości normalnej i ustalonych średnich ważonych cen eksportowych wykazało istnienie dumpingu.

2.9.4. Tunezja

(111) Cena eksportowa została ustalona na podstawie średniej ceny eksportowej rowerów w OS, ujętej w bazie Comext, która została zweryfikowana w oparciu o dane dotyczące wywozu przedstawione przez przedsiębiorstwo, które nie było zaangażowane w praktyki związane z obchodzeniem środków.

(112) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym wprowadzono dostosowania uwzględniające różnice w zakresie kosztów

transportu, ubezpieczenia i pakowania wskazane przez przemysł unijny we wniosku o wszczęcie obecnego dochodzenia.

(113) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego, dumping obliczono poprzez porównanie średniej ważonej wartości normalnej ustalonej poprzednio i odnośnych średnich ważonych cen eksportowych z Tunezji w OS, wyrażonych jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem.

(114) Porównanie średniej ważonej wartości normalnej i ustalonych średnich ważonych cen eksportowych wykazało istnienie dumpingu.

3. ŚRODKI

(115) W związku z powyższymi ustaleniami można stwierdzić, że ostateczne cło antydumpingowe nałożone na przywóz rowerów pochodzących z ChRL było obchodzone poprzez przeładunek w Indonezji, Malezji i na Sri Lance oraz działalność montażową w Malezji i Tunezji w rozumieniu art. 13 rozporządzenia podstawowego.

(116) Zgodnie z art. 13 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia podstawowego obowiązujące środki wprowadzone wobec przywozu produktu objętego postępowaniem, pochodzącego z ChRL powinny zatem zostać rozszerzone na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji.

(117) Rozszerzeniem należy objąć środki określone obecnie w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 990/2011, czyli ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 48,5 % stosowane w odniesieniu do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem.

(118) Zgodnie z art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, które stanowią, że wszelkie rozszerzone środki należy stosować do przywozu produktów wprowadzonych do Unii z zastrzeżeniem rejestracji wymaganej rozporządzeniem podstawowym, cło należy pobierać od zarejestrowanego przywozu rowerów wysyłanych z Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji.

4. WNIOSKI O PRYZNANIE ZWOLNIENIA

4.1. Indonezja

(119) Cztery indonezyjskie przedsiębiorstwa, które złożyły wniosek o przyznanie zwolnienia z możliwych rozszerzonych środków zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, przesłały odpowiedzi na formularz dotyczący zwolnienia.

- (120) Jak wspomniano w motywach 29 do 33, wobec jednego z tych przedsiębiorstw zastosowano przepisy art. 18. W związku z powyższym, w świetle ustaleń w odniesieniu do zmiany w strukturze handlu oraz przeładunku, jak wskazano w motywie 58, zwolnienie nie może zostać przyznane temu przedsiębiorstwu.
- (121) Jeżeli chodzi o trzy pozostałe współpracujące przedsiębiorstwa indonezyjskie, które złożyły wniosek o zwolnienie z możliwych rozszerzonych środków zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, nie stwierdzono, by brały one udział w praktykach obchodzenia środków będących przedmiotem niniejszego dochodzenia, jak stwierdzono w motywie 65. Ponadto producenci ci potrafili wykazać, że nie są powiązani z żadnym z producentów/eksporterów zaangażowanych w praktyki związane z obchodzeniem środków ani z żadnym z chińskich producentów/eksporterów rowerów. Dlatego też zwolnienie z rozszerzonych środków mogłoby zostać przyznane tym trzem przedsiębiorstwom.

4.2. Malezja

- (122) Jedno malezyjskie przedsiębiorstwo, które złożyło wniosek o przyznanie zwolnienia z możliwych rozszerzonych środków zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, przesłało odpowiedź na formularz dotyczący zwolnienia.
- (123) Jak stwierdzono w motywach 72 do 76, ustalono, że przedsiębiorstwo to było zaangażowane w praktyki związane z obchodzeniem środków. W związku z powyższym, w świetle ustaleń w odniesieniu do zmiany w strukturze handlu oraz przeładunku, jak wskazano w motywie 58, zwolnienie nie może zostać przyznane temu przedsiębiorstwu.

4.3. Sri Lanka

- (124) Sześć lankijskich przedsiębiorstw, które złożyło wniosek o zwolnienie z możliwych rozszerzonych środków zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, przesłało odpowiedzi na formularz dotyczący zwolnienia.
- (125) Jak stwierdzono w motywie 36, w trakcie dochodzenia jedno z przedsiębiorstw wycofało swój wniosek o przyznanie zwolnienia, w związku z czym, w świetle ustaleń dotyczących zmiany w strukturze handlu i przeładunku, jak wskazano w motywie 58, zwolnienie nie może zostać przyznane temu przedsiębiorstwu.
- (126) W odniesieniu do dwóch innych przedsiębiorstw uzasadnione było zastosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego, jak określono w motywach 36 do 42 i w związku z tym, w świetle ustaleń w odniesieniu do zmiany w strukturze handlu i przeładunku, jak wskazano w motywie 58, zwolnienie nie może zostać przyznane tym przedsiębiorstwom.
- (127) Jeżeli chodzi o trzy pozostałe współpracujące przedsiębiorstwa lankijskie, które złożyły wniosek o zwolnienie

z możliwych rozszerzonych środków zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, nie stwierdzono, by brały one udział w praktykach obchodzenia środków będących przedmiotem niniejszego dochodzenia, jak stwierdzono w motywach 80 i 81. Ponadto producenci ci potrafili wykazać, że nie są powiązani z żadnym z przedsiębiorstw, w przypadku których ustalono obchodzenie środków, ani też z żadnym chińskim producentem/eksporterem rowerów. Dlatego też zwolnienie z rozszerzonych środków mogłoby zostać przyznane tym przedsiębiorstwom.

4.4. Tunezja

- (128) Dwa tunezyjskie przedsiębiorstwa, które złożyły wniosek o przyznanie zwolnienia z możliwych rozszerzonych środków zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, przesłały odpowiedzi na formularz dotyczący zwolnienia.
- (129) W przypadku jednego z nich ustalono, że nie brało ono udziału w praktykach obchodzenia środków objętych niniejszym dochodzeniem. Ponadto producent ten potrafił wykazać, że nie jest powiązany z żadnym z przedsiębiorstw, w przypadku których ustalono obchodzenie środków, ani też z żadnym chińskim producentem/eksporterem rowerów. Dlatego też zwolnienie z rozszerzonych środków mogłoby zostać przyznane temu przedsiębiorstwu.
- (130) Jak stwierdzono w motywie 89, dochodzenie wykazało, iż drugie przedsiębiorstwo było zaangażowane w praktyki związane z obchodzeniem środków. W związku z powyższym, w świetle ustaleń w odniesieniu do zmiany w strukturze handlu oraz przeładunku, jak wskazano w motywie 58, zwolnienie nie może zostać przyznane temu przedsiębiorstwu.

4.5. Środki szczególne

- (131) Uznaje się, że w tym przypadku konieczne jest wprowadzenie specjalnych środków w celu zapewnienia właściwego stosowania takich zwolnień. Środki specjalne polegają na wymogu przedstawienia organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej zgodnej z wymogami określonymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, podlega rozszerzonemu cłu antydumpingowemu.

4.6. Przedsiębiorstwa wchodzące na rynek

- (132) Nie naruszając przepisów art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, inni producenci/eksporterzy w Indonezji, Malezji, na Sri Lance i w Tunezji, którzy nie ujawnili się w ramach niniejszego postępowania i nie dokonywali wywozu produktu objętego dochodzeniem do Unii w OS i którzy zamierzają złożyć wniosek o zwolnienie z rozszerzonego cła antydumpingowego na podstawie art. 11 ust. 4 i art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, będą musieli wypełnić kwestionariusz, aby umożliwić Komisji ustalenie, czy takie zwolnienie może być uzasadnione. Tego rodzaju zwolnienie może zostać przyznane po dokonaniu oceny następujących czynników: sytuacji rynkowej produktu objętego dochodzeniem, mocy

produkcyjnych i stopnia wykorzystania mocy produkcyjnych, zakupów i sprzedaży, prawdopodobieństwa kontynuowania praktyk, w odniesieniu do których nie ma wystarczającego powodu lub ekonomicznego uzasadnienia, oraz dowodów na istnienie dumpingu. Komisja zwykle przeprowadza także wizytę weryfikacyjną na miejscu. Wniosek w tej sprawie należy niezwłocznie skierować do Komisji, razem ze wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności takimi jak wszelkie zmiany w działalności przedsiębiorstwa związane z produkcją i sprzedażą.

- (133) Jeżeli zwolnienie zostanie przyznane, obowiązujące rozszerzone środki powinny zostać odpowiednio zmienione. Następnie wszelkie przyznane zwolnienia będą monitorowane w celu zapewnienia zgodności z warunkami, które są z nimi związane.

5. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (134) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o najważniejszych faktach i względach prowadzących do powyższych wniosków oraz zaproszone do przedstawienia swoich uwag.
- (135) Jedno indonezyjskie przedsiębiorstwo powtórzyło swoje roszczenia przedstawione w motywie 31, nie przedkładając przy tym żadnych nowych dowodów. W tym względzie, jak wspomniano w motywie 29, dane dostarczone przez przedsiębiorstwo były niemożliwe do zweryfikowania ze względu na fakt, iż przedsiębiorstwo to nie przechowywało arkuszy roboczych potwierdzających dane liczbowe ujęte w formularzu dotyczącym zwolnienia. Ponadto przedłożone dane liczbowe, które zostały zbadane i ponownie obliczone na podstawie dokumentacji księgowej dostępnej na terenie przedsiębiorstwa (dotyczyło to np. wielkości zakupów i wielkości produkcji), okazały się nieprawidłowe. W związku z powyższym roszczenia te zostają oddalone.
- (136) Jedno z malezyjskich przedsiębiorstw utrzymywało, że Komisja nie powinna odrzucić jego wniosku o przyznanie zwolnienia ze względu na fakt, iż koszt części chińskiego pochodzenia w stosunku do ogólnych kosztów produkcji rowerów przekraczał jedynie nieznacznie próg 60 %. Ponadto przedsiębiorstwo to przedstawiło szereg faktur na zakup części, które rzekomo zostały błędnie zgłoszone jako pochodzące z ChRL, podczas gdy w rzeczywistości pochodziły z Indonezji.
- (137) W tym względzie należy zauważyć, że progi, o których mowa w art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, określone są w sposób bardzo jasny i w związku z tym nie ma znaczenia, o ile odsetek kosztów części pochodzenia chińskiego w stosunku do ogólnych kosztów produkcji rowerów przekracza próg 60 %, ale że koszty części pochodzenia chińskiego powinny stanowić mniej niż 60 % ogólnych kosztów produkcji rowerów. Ponadto faktury te nie były odzwierciedlone w wykazie zakupów dostarczonym przez przedsiębiorstwo, a ponadto kwoty przedstawionych faktur nie były na tyle istotne, aby mogły spowodować zmianę pierwotnej oceny Komisji. W związku z powyższym roszczenia te zostają oddalone.
- (138) Wyżej wspomniane przedsiębiorstwo twierdziło również, że nie ma wystarczającej podstawy prawnej do odrzucenia jego wniosku o zwolnienie, ponieważ wyciągnięte wnioski oparte są na obliczeniach i uwzględnia się w nich indywidualnej sytuacji przedsiębiorstwa. W odpowiedzi na ten wniosek przedsiębiorstwo to otrzymało dalsze wyjaśnienia, odzwierciedlające analizę zawartą w motywach 72 do 75.
- (139) Przedsiębiorstwo to twierdziło ponadto, że wzrost jego przywozu produktu objętego dochodzeniem zbiegł się ze złagodzeniem ogólnego systemu preferencji taryfowych dla Malezji, a zatem wzrost wywozu do Unii w 2010 r. nie był uzasadniony podwyższeniem cła antydumpingowego nałożonego na przywóz z ChRL. W odpowiedzi na ten argument uznano, że o ile złagodzenie wymogów ogólnego systemu preferencji mogło zachęcać przedsiębiorstwo do dokonywania wywozu do Unii, to sytuacja ta nie podważa faktu, że przedsiębiorstwo rozpoczęło działalność po podwyższeniu ceł antydumpingowych wobec ChRL, a części pozyskiwało głównie z ChRL (zob. motyw 73). W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (140) To samo przedsiębiorstwo twierdziło również, że dane dotyczące wartości zakupionych i wykorzystanych części rowerowych nie zostały należycie zweryfikowane, ponieważ nie zastosowano rozróżnienia na części zakupione i wykorzystane. W tym względzie należy zauważyć, że w oparciu o dane liczbowe przedłożone przez to przedsiębiorstwo, ustalono, iż wartość zakupionych oraz wykorzystanych części była identyczna. Ponadto, zgodnie ze sprawozdaniem rocznym przedsiębiorstwa na rok 2011, dane dotyczące wartości części zakupionych w 2011 r. odpowiadały wartości części wykorzystanych. Dane dotyczące części zakupionych i części wykorzystanych w odniesieniu do OS i roku 2010 zostały zaakceptowane jako zgłoszone przez przedsiębiorstwo. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (141) Wspomniane przedsiębiorstwo przedłożyło również dalsze podziały kosztów w rozbiciu na poszczególne modele produktu, które miały na celu udowodnienie, że spełniało ono kryterium związane z nieprzekraczaniem progu 60 % (stosunek wartości części pochodzących z ChRL do całkowitej wartości części zmontowanego produktu). Dostarczone informacje były sprzeczne z podziałami kosztów dotyczącymi poszczególnych modeli, które zostały zgromadzone i zweryfikowane na miejscu w odniesieniu do wybranych modeli i w przypadku których potwierdzone zostało przekroczenie progu 60 %. Nowe informacje przedstawione przez przedsiębiorstwo w tym kontekście nie zostały poparte żadnymi dowodami i były sprzeczne ze zweryfikowanymi informacjami. W związku z tym informacje te zostały pominięte.
- (142) Przedsiębiorstwo utrzymywało również, że działało w dobrej wierze, polegając na domniemanej zgodności swoich działań z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1063/2010⁽¹⁾ ustanawiającym obowiązujące reguły

⁽¹⁾ Dz.U. L 307 z 23.11.2010, s. 1.

pochodzenia. W tym kontekście należy zauważyć, że celem dochodzenia dotyczącego obchodzenia środków nie jest sprawdzenie zgodności z obowiązującymi regułami pochodzenia. Weryfikacja taka nie została przeprowadzona w ramach obecnego dochodzenia w sprawie obchodzenia środków i dlatego też domniemana zgodność z regułami pochodzenia nie może zostać w tym przypadku potwierdzona. W związku z tym domniemana zgodność z regułami pochodzenia nie wyklucza w tym przypadku możliwości obchodzenia środków, zgodnie z definicją w art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego⁽¹⁾. W tym kontekście argument ten został odrzucony.

- (143) Wreszcie wspomniane przedsiębiorstwo twierdziło, że obliczenia marginesu dumpingu należało dokonać w oparciu o konkretne dane dla tego przedsiębiorstwa. Wniosek ten został przyjęty, jak zaznaczono w motywie 75 powyżej i przedsiębiorstwo zostało powiadomione o tym fakcie.
- (144) Jedno z lankijskich przedsiębiorstw zakwestionowało istotność dokumentów wymaganych podczas wizyty weryfikacyjnej i twierdziło, że w związku z tym jego wniosek o przyznanie zwolnienia nie powinien zostać odrzucony. W tym względzie należy zauważyć, że dokumenty poświadczające pochodzenie części wykorzystywanych do montażu rowerów wywożonych do Unii mają istotne znaczenie dla oceny zgodności z warunkami art. 13 ust. 2 lit. b). W dodatku, jak wspomniano w motywie 37, dane dostarczone przez to przedsiębiorstwo były niemożliwe do zweryfikowania. Ponadto przedsiębiorstwo przyznało podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu, że części pochodzące z ChRL nie zostały odnotowane w dokumentacji księgowej i w związku z tym zgodność z kryteriami określonymi w art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego nie mogły zostać określone. W związku z powyższym roszczenia te zostają oddalone.
- (145) Inne lankijskie przedsiębiorstwo twierdziło, że gdyby wiedziało, że wywóz do Unii ze Sri Lanki może być przedmiotem rozszerzonego na Sri Lankę cła antydumpingowego od daty wszczęcia dochodzenia, nie wycofałoby swojego wniosku o przyznanie zwolnienia. Należy jednak podkreślić, że w momencie wycofania wniosku o przyznanie zwolnienia przedmiotowe przedsiębiorstwo było uznawane za świadome możliwości zastosowania rozszerzonego cła antydumpingowego od daty rejestracji przywozu ze Sri Lanki do Unii, tj. od daty wszczęcia dochodzenia w sprawie obchodzenia środków. Przedsiębiorstwo to zostało poinformowane trzykrotnie o takiej możliwej konsekwencji: w motywie 20 rozporządzenia wszczynającego, w trakcie przesłuchania na początku dochodzenia oraz w trakcie wizyty weryfikacyjnej na miejscu. Z tego względu nie można było zaakceptować powyższego roszczenia.
- (146) Inne lankijskie przedsiębiorstwo przedstawiło nowe informacje, które należało przedłożyć przed wizytą weryfikacyjną, a z uwagi na zaawansowany etap dochodzenia

nie było możliwości dokonania ich weryfikacji. Przedsiębiorstwo to twierdziło jednak, że przedstawiło wszystkie wymagane informacje.

- (147) Jak wspomniano w motywach 39 i 40, przedsiębiorstwo to nie dostarczyło wszystkich informacji wymaganych do celów wizyty weryfikacyjnej na miejscu. W szczególności zgłoszona przez przedsiębiorstwo wartość zakupu części lokalnego pochodzenia uznana została za niewiarygodną. W związku z tym zgodność z kryteriami określonymi w art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego nie mogła zostać określona.
- (148) Ponadto przedsiębiorstwo utrzymywało, że zaistniały nieprawidłowości w trakcie wizyty na miejscu w odniesieniu do jej długości i kwestii językowych. W tym względzie należy podkreślić, że przedsiębiorstwo to zostało niedawno założone i w związku z tym zaplanowano tylko jeden dzień weryfikacji na miejscu. Weryfikację przeprowadzono w trakcie pełnego dnia roboczego. Po zakończeniu wizyty weryfikacyjnej wspomniane przedsiębiorstwo nie wystąpiło z wnioskiem o możliwość przedstawienia dodatkowych informacji, których nie było w stanie przedstawić podczas weryfikacji.
- (149) Ponadto przed wizytą weryfikacyjną na miejscu przedsiębiorstwo zostało poinformowane, że weryfikacje będą przeprowadzane wyłącznie w języku angielskim i nie zgłosiło ono wówczas żadnych zastrzeżeń. Ponadto w trakcie wizyty weryfikacyjnej na miejscu służbom Komisji towarzyszył tłumacz, którego zadaniem było eliminowanie ewentualnych problemów komunikacyjnych. W tym kontekście należy również podkreślić fakt, iż większość dokumentów przedłożonych przez to przedsiębiorstwo w trakcie wizyty weryfikacyjnej sporządzona była w języku angielskim, w tym także dokumentacja księgowa.
- (150) W związku z powyższym wszystkie roszczenia tego przedsiębiorstwa zostały odrzucone,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W świetle celów niniejszego rozporządzenia, ostateczne cło antydumpingowe mające zastosowanie do „wszystkich innych przedsiębiorstw”, nałożone art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 990/2011 na przywóz rowerów dwukołowych i innych rowerów (w tym trzykołowych wózków-rowerów dostawczych, jednak z wyłączeniem rowerów jednokołowych), bezsilnikowych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, zostaje niniejszym rozszerzone na przywóz rowerów dwukołowych i innych rowerów (w tym trzykołowych wózków-rowerów dostawczych, jednak z wyłączeniem rowerów jednokołowych), bezsilnikowych, wysyłanych z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, niezależnie od tego, czy zostały zadeklarowane jako pochodzące z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, czy też nie, obecnie objęte kodami CN ex 8712 00 30 i ex 8712 00 70 (kod TARIC 8712 00 30 10 i 8712 00 70 91), z wyjątkiem produktów wyprodukowanych przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa:

⁽¹⁾ Zob. również poprzednie podobne przypadki, np. opisane w motywie 48 rozporządzenia Rady (WE) nr 388/2008 (Dz.U. L 117 z 1.5.2008. s. 1.).

Państwo	Przedsiębiorstwo:	Dodat- kowy kod TARIC
Indonezja	P.T. Insera Sena, 393 Jawa Street, Buduran, Sidoarjo 61252, Indonezja	B765
	PT Wijaya Indonesia Makmur Bicycle Industries (Wim Cycle), Raya Bambe KM. 20, Driyorejo, Gresik 61177, Jawa Timur, Indonezja	B766
	P.T. Terang Dunia Internusa, (United Bike), Jl. Anggrek Neli Murni 114 Slipi, 11480, Jakarta Barat, Indonezja	B767
Sri Lanka	Asiabike Industrial Limited, No 114, Galle Road, Henamulla, Panadura, Sri Lanka	B768
	BSH Ventures (Private) Limited, No. 84, Campbell Place, Colombo-10, Sri Lanka	B769
	Samson Bikes (Pvt) Ltd., No 110, Kumaran Rathnam Road, Colombo 02, Sri Lanka	B770
Tunezja	Euro Cycles SA, Zone Industrielle Kelaa Kebira, 4060, Sousse, Tunezja	B771

2. Stosowanie zwolnień przyznanych przedsiębiorstwom wyszczególnionym w ust. 1 niniejszego artykułu lub upoważnionym przez Komisję zgodnie z art. 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia jest uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państwa członkowskiego ważnej faktury handlowej, która jest zgodna z wymogami określonymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury stosuje się cło antidumpingowe nałożone przepisami ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Cło rozszerzone na mocy ust. 1 niniejszego artykułu pobierane jest od przywozu produktów wysyłanych z Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zarejestrowanych zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 875/2012 oraz art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, z wyjątkiem przywozu produktów produkowanych przez przedsiębiorstwa wymienione w ust. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 maja 2013 r.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Wnioski o zwolnienie z cła rozszerzonego na mocy art. 1 składa się na piśmie w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej; wnioski te muszą być podpisane przez osobę upoważnioną do reprezentowania podmiotu wnoszącego o zwolnienie. Wnioski należy przysłać do Dyrekcji H w Dyrekcji Generalnej ds. Handlu Komisji Europejskiej na następujący adres:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N-105 08/20
1049 Brussels
Belgia

Faks (32 2) 295 65 05

2. Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym, może zezwolić w drodze decyzji na zwolnienie przywozu pochodzącego od przedsiębiorstw, które nie obchodzą środków antydumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem (UE) nr 990/2011, z cła rozszerzonego na mocy art. 1 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestać rejestracji przywozu, ustanowionej zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 875/2012.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady
R. BRUTON
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 2, musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową, w następującej formie:

- 1) imię i nazwisko oraz funkcja pracownika podmiotu, który wystawił fakturę;
- 2) oświadczenie o następującej treści: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość] [produkt objęty postępowaniem] sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [kod dodatkowy TARIC] w [odpowiednie państwo]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”;
- 3) data i podpis.
